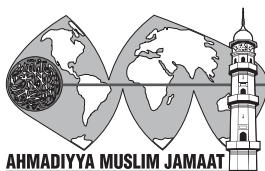

U ime Allaha, Milostivog, Samilosnog

PREVOD HUDBI

09.11.2007. - 23.11.2007.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ط

نَحْمَدُهُ وَنُصَلِّي عَلَى رَسُولِهِ الْكَرِيمِ ط

الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ-

وَالصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ عَلَى رَسُولِهِ مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَأَصْحَابِهِ أَجْمَعِينَ ط

“Sva hvala pripada Allahu, Gospodaru svih svjetova; mir i blagoslov neka su na Njegovog vjerovjesnika Muhammeda, s.a.v.s., i na cijelo njegovo potomstvo i ashabe.”

Hudba 9.11.2007.

Odluke muškaraca i žena vjernika Qualities of believing men and women

Kratki sadržaj hudbe koju je 9. novembra 2007. održao Hazreti Mirza Masroor Ahmad Halifatul Masih V Ahmadija muslimanske zajednice

(Napomena: Naš tim 'Alislam' preuzima punu odgovornost za bilo kakve greške ili nerazumijevanje u kratkom sadržaju ove hudbe)

Huzur je citirao ajet 71 iz sure At Teuba (9:71) i dao izlaganje o odlikama muškaraca i žena vjernika, kako je nabrojano u ovom ajetu. Prevod ajeta glasi:

“A vjernici, muškarci i žene, su prijatelji jedan drugog. Oni naređuju dobro i zabranjuju zlo, i obavljaju namaz, i daju zekat, i pokorni su Allahu i Njegovom Poslaniku. To su oni nad kojima će Allah imati milosti. Sigurno je Allah Moćan, Mudar.”

Huzur je rekao da je skupina ljudi koja istinski utjelovljuje (predstavlja) ove odlike ona koja ima istinsko vjerovanje. Objašnjavajući

sedam odlika opisanih u ovom ajetu Huzur je rekao da je prva prepoznatljivost ovih ljudi da su oni prijatelji jedan s drugim i dijele uzajamnu ljubav i uvijek su spremni da pomognu jedan drugog. Ovi ljudi podstiču jedan drugog na činjenje dobra i šire ono što je čestito. Oni ne samo žele dobro za sebe nego također imaju slična osjećanja za druge s ciljem da bude stvorena zajednica iskrenih ljudi. Oni također sprečavaju druge od činjenja onog što je loše i bilo čega što opovrgava Allahove naredbe. Oni zaustavljaju progonitelja (mučitelja) i uvijek su spremni da pomognu proganjanim (mučenim).

Ovi ljudi su oni koji čuvaju svoj namaz, stup islama; oni ga obavljaju redovno i razumiju da je bez obavljanja namaza, tvrdnja da su istinski vjernici, beznačajna. Obećani Mesija a.s. je rekao da je namaz neophodan i da je najviša tačka istinskog vjernika; i rekao je da je to najbolji način da se molimo Bogu: namaz se sastoji od Hamd (veličanja Allaha), istigfara (traženja oprost) i daruuda (prizivanja blagoslova na Časnog Poslanika), i to je razlog što je namaz najbitnije obraćanje Bogu.

Peta odlika ovih ljudi je da oni daju zekat i troše na Allahovom putu. Huzur je rekao da će kasnije objasniti ovu tačku. Oni su također pokorni Bogu i Njegovom Poslaniku i, s ciljem da ispune dug prema Allahu i dugove prema ljudima, oni nastoje da stave u praksu sve Allahove naredbe. Takvi ljudi su oni nad kojima Allah ima milosti i ovi ljudi su zaslužni Njegove milosti. Huzur je rekao da je Bog, Koji je Mudar, sve ovo jasno izložio zato da stavljanjem svih ovih atributa u praksu mi također možemo usaditi mudrost i pronicljivost (oštroumnost) u sebe, koji za uzvrat stvaraju uzajamnu snagu, poštenje i pravdu.

Huzur je rekao da je Allah poslao istinskog i revnog poklonika Časnog Poslanika s.a.v.s., Imama ovog doba da ovu poruku raširi do svakog ljudskog bića. Naš je zadatak da ovu poruku uputimo svakom pojednicu tako da budemo svjedoci ispunjenja Božijeg obećanja o pobjedi islama. Davanjem ovih odlika istinskim vjericima Allah ih je učinio onima kojima je ovo Njegovo obećanje dato. Svaki od nas treba da shvati ovaj cilj imajući u vidu zavjet odanosti (bai'ata) koji smo dali - da žrtvujemo svoj život, imetak, vrijeme, itd.

Zatim je Huzur ukratko ponovio da je odlika istinskih vjernika da troše na Allahovom putu, da daju zekat. Huzur je rekao da se, kao što smo svi upoznati, Tahriqe džadid (Članarina) godina završava u oktobru svake godine i nova godina počinje prvog novembra. Najavljujući

početak nove tahriqe džadid godine Huzur je rekao da ćemo spomenuti one muškarce i žene vjernike koji daju zekat. Objašnjavajući ovo, Huzur je rekao da davanje zekata znači izdvajanje dijela svog imetka da se taj imetak očisti - u pokornosti sa Allahovom naredbom - tako da taj imetak bude blagoslovljen, da je upotrebljen da pomogne braći i sestrama koji su u nuždi, i koji je upotrebljen u propagiranju vjere. Huzur je rekao da je to pravljenje žtrgovine' sa Allahom da dalje privučemo Njegovu milost, i rekao je da je ovo djelo u kome nema gubitka, gdje izlaz daleko nadmašuje ulaz. Huzur je rekao da u industriji, gdje se sirovi materijal koristi za proizvodnju, uvijek ima nekog gubitka sirovog materijala, međutim, Allah je dao garanciju onima koji troše na Njegovom putu da će se njihov imetak uvećati i prema tome je skrenuo pozornost vjernika da, premda oni ovaj imetak zarađuju kroz ovosvjetska sredstva, kad ga troše na Allahovom putu oni ne samo da postižu duhovnost nego također očuvaju svoje poslovne podhvate.

Huzur je citirao ajet 273 iz sure Al Bakara

“A šta god od imetka potrošite, to će biti korist za vas. Vi inače ne trošite osim za Allahovo zadovoljstvo. A šta god od imetka potrošite, to će vam u potpunosti biti vraćeno i neće vam biti učinjena nepravda.” (2:273)

i rekao da osoba u svom poslu vodi obračune, planira i studira ostvarenje, projektuje granice dobitka (zarade) koji se može mijenjati i može biti 100% ako je osoba sklona da se upušta u švercovanje. Na ovaj način on pravi materijalnu dobit (zaradu), međutim imetak tako stvoren nije čist. Dok Allah kaže da je, kad trošite na Njegovom putu, žpovrat' opsežna i neograničena u dodatku duhovnim koristima koje ubiremo. Ljudi koji ovo praktikuju su oni koji ne iskorištavaju druge i svoje poslove vode na ispravan način.

Huzur je rekao da naša Zajednica ima ljude svih društvenih položaja i svako želi da troši na Allahovom putu. Huzur je rekao da smo imali, i imamo, ljude u Zajednici koji žive na pomoći, međutim, svaki put kad Halifa pokrene novčani program oni se pridružuju s krajnjim entuzijazmom i ovako traže Allahovo zadovoljstvo. Huzur je naveo priču jednog Ahmadi muslimana koji je dao veliko obećanje za doprinos za Tahrike džadid sa potpunim povjerenjem u Allaha da ga omogući za dvije godine i svake godine je nekako Allah obezbjeđivao za njega da ispuni ovo izvanredno obećanje. Huzur je rekao da bez obzira koliko

veličamo Allaha u zahvalnosti za ovakve blagoslove, mi Mu se nikada ne možemo dovoljno zahvaliti i zato treba da Ga stalno veličamo, zaista Allah uvećava vjeru onoga ko Njega veliča i uzda se u Njega.

Huzur je rekao da je ovo uzdanje u Allaha i sposobnost zaista bila poklonjena Ahmadi muslimanu zato što je on/ona ušao/ušla u zavjet (bai'at) Obećanog Mesije i bilo mu/joj je poklonjena zamjetljivost i pronicljivost da ima čvrsto uvjerenje o Božijem obećanju. On/ona ima nepokolebivu vjeru da Allah daje ogromnu nagradu za djelo koje je učinjeno čisto radi Njega i da On svaki strah preokreće u mir i svaku žalost u radost.

Citirajući ajet 275 iz sure Al Bakara

“Oni koji svoj imetak troše noću i danju, tajno i javno, za njih će biti nagrada kod Gospodara njihovog; nad njima neće biti straha, oni neće tugovati.” (2:275)

Huzur je rekao da je uvjet da imetak potrošen na Allahovom putu bude zarađen kroz čista sredstva, da nije zarađen kroz prevaru ili iskorištavanje društveno zapostavljenih. Allah samo želi da imetak potrošen na Njegovom putu bude zarađen kroz zakonita sredstva i da taj imetak može biti očišćen.

Govoreći o Tahrike džedid Huzur je rekao da, kroz blagoslove ovog programa, zaista kroz Allahove blagoslove i blagoslove Njegovog Poslanika, i blagoslov Hilafeta danas naša Zajednica se raširila u 189 zemalja širom svijeta. Kao što je uobičajeno Huzur je onda najavio doprinos iz cijelog svijeta za Tahrike džedid program u godini 2006-2007. Huzur je rekao da, uprkos tome što su američki dolar i pakistanski rupij imali nizak devizni tečaj sa funtom sterlinga kroz godinu je doprinos za ovu godinu bio 110,000.00 viši nego prošle godine. Situacija u Pakistanu je svima poznata. Nemiri su štetno djelovali na poslovanje; većina ljudi tamo su društveno zapostavljeni, međutim, ovi ljudi troše na Allahovom putu. Zbog toga je ove godine ponovo Pakistan na prvom mjestu sa najvećim doprinosima, druga je Amerika, onda VB, Njemačka, Kanada, Indonezija, Australija, Belgija i Mauricius. Među afričkim narodima Nigerija je imala najveći doprinos. Huzur je rekao da se ove godine šesnaest hiljada novih davalaca ovog doprinosa pridružilo Tahrike džedidi programu. Huzur je iznio klasifikaciju džemata VB u pogledu toga ko je dao najveće doprinose; Džemata Londonska džamija

je na prvom mjestu, iza nje je Worcester Park, Bradford, Scunthorpe i Glasgow među prvih pet. U Americi prvih pet su Silicon Valley, Chicago West, North Virginia, L.A. East i Detroit. Huzur je molio Allaha za sve one, koji su dali doprinose za tahrike džedid program, da ih On obilato blagoslovi.

Huzur je skrenuo pažnju afričkih džemata i njihovih misionara da učine napore da uvedu više ljudi u ovaj program i poprave svoje doprinose. Pogotovu je Huzur rekao da novopridošli Ahmadi muslimani treba da budu obuhvaćeni i uključeni u ovaj blagoslovljeni program i ne treba da budu lišeni njegove dobrotvornosti. Huzur je molio da Allah dadne da svaki pojedinac u Zajednici bude u stanju da shvati blagoslove Tahrike džedid programa.

Zatim je Huzur najavio tužnu vijest o smrti Jusuf Halid Sahiba iz džemata Siera Leon. Huzur je rekao da je on bio obučavan u džamiji (medresi) u Rabvi. Razbolio se 28. oktobra ove godine i rezultati su pokazali da je bolovao od upale jetre. Odmah je pao u komu i umro 2. novembra. Huzur je odao poštovanje njegovoj iskrenosti i naklonosti za Zajednicu, i molio Allaha da nam pokloni mnoge misionare koji će slijediti njegovim stopama, pošto se obaveze u Africi stalno povećavaju. Da Allah podari ustrajnost ucvijeljenoj porodici i uzdigne položaj umrlog u Džennetu i dadne mu mjesto među onima Njemu dragim.

Hudba 16.11.2007.

Prava siročadi, hudovica i razvedenih žena ***Rights of orphans, widows and divorced women***

Kratki sadržaj hudbe koju je 9. novembra 2007. održao Hazreti Mirza Masroor Ahmad Halifatul Masih V Ahmadija muslimanske zajednice

(Napomena: Naš tim 'Alislam' preuzima punu odgovornost za bilo kakve greške ili nerazumijevanje u kratkom sadržaju ove hudbe)

Huzur je proučio slijedeće ajete:

"I pitaju te o siročadi. Ti reci: 'Njihovo unapređivanje je dobra stvar.' A ako se sa njima izmiješate, oni su vaša braća. A Allah zna

razliku između smutljivca i onog koji unapređuje. A da je Allah htio, On bi vas, sigurno, stavio u teškoće. Sigurno je Allah moćan, mudar.” (2:221)

“A oni od vas koji umru i ostave iza sebe žene, za njih je oporuka da imaju opskrbu za godinu dana (u svojim domovima) i da ne budu istjerane. A ako one same iziđu, neće biti grijeha na vama šta god one na ugodan način za sebe odluče. A Allah je moćan, mudar.” (2:241)

“A razvedene žene treba da čekaju tri menstruacije; i nije im dopušteno da skrivaju ono što je Allah stvorio u njihovim maternicama, ako vjeruju u Allaha i Sudnji dan; a njihovi muževi imaju najveće pravo da ih uzmu natrag ako žele popravak. I one (žene) imaju pravo nad muškarcima kao što oni (muškarci) imaju nad njima; inače, muškarci imaju jednu vrstu prednosti nad njima. A Allah je moćan, mudar.” (2:229)

Zatim je Huzur dao izlaganje o pravima ranjivih grupa društva: siročadi, hudovica i razvedenih žena. Huzur je rekao da je vjernicima data svijest o njihovim obavezama prema ovim ranjivim grupama da osiguraju da ove grupe ne razviju osjećaj izolovanosti i osjetljivosti i iz ovog razloga se svaki od gornjih ajeta završava Božijim atributima Al Aziz (Moćni) i Al Hakim (Mudri). Ovo je zato da usadi osjećaj među ranjivim da, ako oni koji su na vlasti nisu poštteni prema njima, tu je Moćni i Mudri Bog nad njima Koji zgrabi i kažnjava one koji se ogriješe, da je On Glavno vrelo sve moći i da će On osuditi one koji se ogriješe.

Tako su oni koji vjeruju u Kur'an bili upozoreni da je, nakon što tvrde da imaju vjeru, za osudu ne ispunjavanje onoga što pripada ranjivim. Zbog toga su oni koji su odgovorni da prave društvenu harmoniju ali to ne održe zaslužni kazne za bilo kakvu uznemirenost ili negativan odgovor koji dolazi od ranjivih grupa u društvu. Gornji ajet se obraća onima koji uzurpiravaju ili ne ispunjavaju ono što je dug prema njima, i kaže da uvijek vode računa da Moćni Mudri Bog motri nad svim.

Prvi od tri ajeta je o siročadima. Kur'an sadrži mnoge naredbe o pravima siročadi i mnoge naredbe o samilosti prema njima. On ih uspoređuje s našom braćom naglašavajući tako značaj brige o njima. Zaista je čovjek najviše brižan za fizičku, moralnu i duhovnu dobrobit

svoga brata; čovjek je nejuznemireniji ako je njegov brat bolestan; slično tome Allah kaže da su siročadi kao naša braća i njihovo zdravo odgajanje treba da uvijek bude na umu i treba da se borimo da ih učinimo dinamičnim dijelom društva. Islamsko učenje je učenje o ljubavi ali i čvrstoći kad je potrebno, i uvijek je namjera aspekt popravljivanja i poboljšavanja. Braći siročadi treba da bude dat isti tretman upravo onako kako tretiramo svoje najbliže rođake. Citirajući ajet 10 iz sure An Nisa (4:10) Huzur je rekao: vodite brigu o siročadima tako da Allah zaštiti vas i vaše potomstvo od svake žalosti. Vodite brigu pogotovu o djeci onih koji su svoje živote dali za put vjere i koji su ubijeni kao šehidi tako da potomci ubijenih razviju osjećaj ponosa, uvijek treba da bude učinjeno da takva djeca osjećaju da su oni sa cijelom zajednicom i da se o njima brine baš kao što brat brine o bratu, oni treba da imaju osjećaj udovoljenja da ih je Zajednica odgojila na zdravim moralnim vrijednostima.

Roditelji nekih siročadi ostave imetak iza sebe, i njihovim najbližim rođacima je naređeno da nemaju planova nad njihovim imetkom. Citirajući dio ajeta 7 iz sure An Nisa

“I ispitujte siročad dok ne dorastu za brak; onda, ako u njima uvidite zrelost, dajte im njihov imetak; i nemojte ga jesti rasipnički i u žurbi od straha da oni ne odrastu. A ko je bogat, neka se uzdrži (da ne jede njihov imetak); a ko je siromašan, neka jede (od toga) pravično. A kad im vraćate njihov imetak, onda neka budu svjedoci s njima. A Allah je dovoljan za obračunavanje.” (4:7)

Huzur je rekao da ponekad rođaci čak ne predaju imetak siročadi kad oni dostignu godine zrelosti. Allahu je ovo neizmjereno mrsko. Odgajanje siročadi treba da bude sa čistim namjerama, ako ovo nije slučaj onda, za vrijeme dok je imetak siročeta korišten u njegovom odgajanju također ga koristi staratelj za svoje svrhe. Kad siročće bude upoznato o ovom kad dostigne godine zrelosti tu je onda nesloga i sukob između bliske rodbine, stvari dođu do suda. Ponekad su prepirke podnesene Zajednici, neki ljudi, koji žele da to riješe privatno, pišu svoje očajničke sukobe Huzuru. Zaista kao što prvi citirani ajet kazuje, da je Allah htio On je mogao staviti ljude u teškoću u pogledu podizanja siročadi, ali ako postoji potreba, njihov imetak može biti upotrebljen za njihovo uzdizanje, međutim ništa od toga ne smije biti upotrebljeno lično za staratelja.

Zaista kao što ajetu 11 iz sure An Nisa (4:11) kaže da oni koji izjedaju imetak siročadi gutaju vatru u svoje stomakove.

Najglavnije je učiniti siročad aktivnim, korisnim dijelom društva. Upotreba Božijih atributa Moćni i Mudri na kraju ajeta (2:221) ukazuje da, premda su siročad ranjivi i nejak i no društvo treba da vodi računa o Moćnom i Mudrom Bogu Koji ima Svoju brižnu ruku nad njima.

Drugi citirani ajet na početku hudbe je bio 2:224 i spominje drugu ranjivu grupu društva – hudovice. Društva u zemljama u razvoju često ne vode brigu o ovoj ranjivoj grupi, čak su obrazovani među njima nepravedni. Muslimanima je posebno propisano o pravima žena pošto je Kur'an objasnio ova prava prije 1400 godina dok su ovi ljudi tek sada potakli prava žena. Pozivajući se na ajet citiran na početku (2:241) Huzur je rekao da islam daje pravo hudovici da ostane u kući svog umrlog muža godinu dana ako ona želi, i ovo je pored propisanog perioda od četiri mjeseca i deset dana poslije smrti njenog muža. Ideja je da hudovici treba biti dato koliko god je moguće susretljivosti u slučajevima kad je, na primjer kuća umrlog oporučena nekom drugom osim hudovice, i toj osobi je naređeno da strpljivo čeka godinu dana i da ni na koji način ne uznemirava hudovicu. Međutim ako ona želi da napusti kuću sama od sebe ona to može učiniti. Ovo je naredba Moćnog i Mudrog Boga i ako nije stavljena u praksu onda je ta osoba za osudu. Drugi ukaz u ovom ajetu je da ako hudovica napusti kuću zbog ponovne udaje onda je to njena poštena i prikladna odluka. Nekim dijelovima zajednice nije po volji da se hudovica ponovo uda iako je udavanje hudovica poželjna praksa. Huzur je objasnio da je Halfatul Mesih I r.a. rekao da se u nekim društvima, kao na indiskom podkontinentu, udaja hudovice smatra gubitkom ugleda i protiv časti, međutim, u ovom ajetu Allah nas podsjeća da je Njegovo ime Al Aziz i da On ima najveću čast i On kaže da se hudovica treba ponovo udati; u tome je podsjećanje za one koji se kose s Njegovom zapovjedi.

Treći ajet citiran na početku je o razvedenim ženama. U slučaju razvoda islam naređuje propisani period čekanja za žene poslije kojeg su slobodne da se ponovo udaju. Na drugim mjestima je u Kur'anu rečeno da nikakva zapreka ne treba da bude stavljena u njihovoj ponovnoj udaji, da su one u stanju da naprave svoju vlastitu odluku. Ako poslije razvoda žena spozna da je trudna onda ona treba da to dadne na znanje svom mužu. Moguće je da muškarac osjeća samilost u

takvim primjerima i želi da se pomiri. Bliskoj rodbini je naređeno da se ne upliću i da ne sprečavaju pomirenje, kako se nekad događa. Huzur je rekao da je ponekad porodica djevojke ta koja stvara zapreke u pomirenju protiv želje djevojke. On je rekao da prima pisma od djevojaka koje govore da su njihove porodice vođene lažnim osjećajem ponosa i u svom postupanju razaraju njihov brak. Huzur je rekao ovaj poseban ajet kaže da muškarci i žene imaju jednaka prava jedno nad drugim. Na bazi odnosa koji je formiran na obećanju i zakletvi obome je - i mužu i ženi - naređeno da ispunjavaju prava jedno drugog. Islamske naredbe kao što su ove je bilo to što je preokrenulo društvo jer ni jedna druga religija nije ženama dala prava na ovaj način.

Huzur je rekao da u ovo vrijeme razvod postaje vrlo uobičajen. Muškarci treba da naprave svoje odluke poslije mnogo razmišljanja. Ozbiljno i staloženo (trezveno) razmišljanje nad ovim stvarima može preokrenuti kućanstva u kolijevke mira, ljubavi i sklada. Huzur je rekao da ovaj ajet također objašnjava da u nekim stvarima muškarci imaju nadmoćnost (prednost), prvenstvo (prioritet) nad ženama zbog njihovih obaveza i odgovornosti, i zbog toga žene treba da im dozvole slobodan prostor. Huzur je rekao da su muškarci određeni brižnicima nad ženama međutim s ovim oni imaju odgovornost da paze na svoju porodicu, što je propis od Moćnog i Mudrog Boga. On je taj Koji je utemeljio prava muškaraca i žena, i govoreći da je On Moćni i Mudri, On je pojasnio da iz ovog prvenstva koje je dato muškarcima nad ženama ne treba da bude uzeta bilo kakva neopravdana prednost jer Moćni God stražari nad njima. Oni treba da upotrijebe svoju prednost na ženama samo toliko koliko se traži (koliko je potrebno) dok ispunjavaju svoje obaveze. Ako tako čine samo onda će steći od mudrosti Mudrog Boga. Ovo je propis Moćnog Boga, propis koji širi dobro, i ako nije stavljen u praksu uništen je društveni mir, i oni koji su krivi podložni su kazni Moćnog Boga.

Huzur je molio Boga da svi budemo u stanju da shvatimo ovo pronicljivo učenje.

Zatim je Huzur tražio da činimo dove za Pakistan. On je rekao da je situacija tamo svima jasna; vlada, političari i takozvane vjerske vođe, svi su se izgleda nagnuli ka uništavanju zemlje. Da Allah zaštiti ovu zemlju, zemlju do koje se došlo sa mnogim žrtvama. Ahmadija zajednica je također napravila mnoge žrtve za stvaranje Pakistana. Huzur je rekao

da je dug ljubavi prema domovini nalaže za sve Pakistance koji su smješteni u inostranstvu da mole Boga za Pakistan. Ova zemlja kreće prema potpunom razaranju; da Allah dadne osjećaj onima koji ovo rade i ako nije u njihovoj sudbini da onda ljudi koji imaju samilosti za mase dođu na vlast.

Hudba 23. novembra 2007.

Nemirno stanje stvari širom svijeta
Turbulent state of affairs around the world

Kratki sadržaj hudbe koju je 23. novembra 2007. održao Hazreti Mirza Masroor Ahmad Halifatul Masih V Ahmadija muslimanske zajednice

(Napomena: Naš tim 'Alislam' preuzima punu odgovornost za bilo kakve greške ili nerazumijevanje u kratkom sadržaju ove hudbe)

Huzur je dao izlaganje o burnom stanju stvari širom svijeta s izgledom dolaska Obećanog Mesije a.s.

Huzur je rekao da je cijeli svijet, bilo zapad ili istok, razvijeni svijet ili svijet u razvoju, zavijen je u haotično stanje stvari. Neki su zabrinuti o unutrašnjem neredu u svojim zemljama, neki su zabrinuti zbog terorističke prijetnje – prijetnje terorizma koji potiče iz političkih ili takozvanih religioznih temelja; takozvanih zato što ni jedna istinska religija ne promoviše terorizam, osobito učenje islama. U islamu je potpuno neprihvatljivo za stanovnika jedne zemlje da počini takva djela, no žalosno je da neki ljudi čine prijestupe u ime Boga. Zatim su tu narodi koji su zapali u prirodne nesreće, ukratko svatko ko ima samilost (sažaljenje) prema ljudskom rodu ne može a da ne razmišlja da izgleda da niko na svijetu nema mira. U ovom dobu samo su Ahmadi muslimani ti koji se zamišljaju nad ovim izgledima. Huzur je rekao da je obaviješten kroz poštu koju prima i kroz druge izvore da je većina Ahmadi muslimana zabrinuta o globalnoj situaciji kao i o stanju stvari u svojim zemljama. Ovo razmišljanje je rezultat revolucionarne promjene vjere ljudi, koju je izvršio Obećani Mesija a.s. Zaista je on rekao da je jedan od razloga njegovog dolaska bio da ojača vjeru i dokaže postojanje Boga ljudima. On je osjećao da je stanje stvari takvo da je uzdanje koje

ljudi imaju u ovosvjetska sredstva nedostajalo u njihovoj povezanosti s Bogom. On je rekao da je bio opunomoćen da ponovo uspostavi vezu između Boga i Njegovih stvorenja i da zaustavi vjerske ratove. On je rekao da su dvije glavne naredbe Kur'ana naredbe što se tiče Božijeg jedinstva i samilosti prema ljudima.

Huzur je rekao da smo mi zaista sretni da smo prihvatili Imama ovog doba koji je bio poslan radi reforme svijeta u vrijeme kad je koristoljublje (vlastiti interes) uzelo maha. On nam je pokazao put da izbjegnemo to zlo tako da je sada zadatak svakog Ahmadi muslimana da radi na utemeljivanju Božijeg jedinstva, da stvori ličnu vezu s Bogom i da ima smailost prema stvorenjima. Huzur je rekao da je za zadnjih stotinu godina Zajednica činila najveće moguće napore, rođene iz samilosti, za ovu svrhu. Mi treba da nastojimo i objasnimo ljudima razloge i uzroke za ove nesreće i nemire koji se događaju svuda oko nas. Mi ovo treba da činimo unutar svog djelokruga kroz pisanja pisama novinama i drugim sredstvima i izvorima (spisima). Prenesite ovu poruku da ova uznemirenost neće popustiti i mir ne može biti utemeljen dok se nastavljaju prekršaji protiv onoga ko je bio poslan od Boga. Svijet pripisuje sezonske oluje i ekstremno vrijeme promjenama klime itd. Međutim, to rađa razmišljanje da je prije sto godina osoba proglasila da će, ako ljudi ne obrate pažnju ovoj Božijoj poruci, Bog pokazati (Svoju srdžbu) kroz prirodne nesreće. On je također upozorio o zemljotresima koji su se izbijali sa začuđujućom učestalošću u zadnjih stotinu godina.

Pozivajući se na ciklon koji ovih dana hara u Bangladešu Huzur je rekao da je ovo najveći ciklon u zadnjih 47 godina koji je ostavio 600,000 ljudi bez kuće. Neki Ahmadi muslimani su također podnijeli materijalni gubitak u ciklonu ali do sada Božijom milošću nije bilo izgubljenih života kod Ahmadi muslimana. Huzur je rekao da su volonteri iz Humanity First (Humanitarne organizacije Džemata) VB i Kanade na putu za Bangladeš sa pomoći. Prema tome Zajednica se priprema da donese pomoć ljudima tamo, kao što čini svuda drugo. U zadnje dvije godine ili tu negdje Ahmadi muslimani u Bangladešu su do velike mjere bili uznemiravani. Neobrazovane, naivne mase su potaknute da izazivaju štetu Ahmadi muslimanima; međutim naša Zajednica je uvijek tamo da pomogne kad je pomoć potrebna. Ovo je zaista odlika Zajednice Obećanog Mesije a.s. zato što je on proglasio da je jedan od njegovih

zadataka bio da usadi samilost prema ljudima.

Zatim je Huzur istakao situaciju u Pakistanu i rekao da je u Pakistanu Ahmadi muslimanima zabranjeno da kažu *Allahu ekber*; zabranjeno im je da prizivaju blagoslove (uče salavate) na Časnog Poslanika s.a.v.s.. Oni su ovo obično držanje propisa tamo preokrenuli u 'žkriminal' za koji je kazna dugogodišnji zatvor. Naravno potpuno je druga stvar da oni nisu bili u stanju da uklone ljubav prema Bogu i ljubav prema Poslaniku iz srca Ahmadi muslimana. Uprkos tome, kad je prije dvije godine strahovit zemljotres potresao Pakistan u kojem je stotine hiljada ljudi poginulo, uprkos svim proganjanjima protiv Ahmadi muslimana koje pakistanska vlada dodjeljuje kroz svoje zakone, naša Zajednica je najvelikodušnije pomogla. Mi smo osnovali kampove za pomoć koji su bili u radu nekoliko mjeseci, jedanput je čak skladište medicinske opreme bilo zapaljeno od neprijatelja Zajednice ali mi smo dalje nastavili. Huzur je rekao u vremenu poslije zemljotresa mnogi ljudi su oboljeli od nervne poremećenosti; naša Zajednica je uz velike troškove osnovala u Kašmiru posebno odjeljenje za ove pacijente. Huzur je rekao da je Obećani Mesija a.s. u nas usadio istinsku i iskrenu samilost prema ljudima. Izjašnjavajući se o trenutnoj situaciji u Pakistanu Huzur je rekao da su nemiri, nered, ubistvo i pustošenje u zemlji prevladavaju. Vlada i njeni radnici su u zategnutim odnosima, političari su upleteni u svojim sebičnim ciljevima, sudstvo, agencije za provođenje zakona su jedino zabrinute sobom. Ranije je tamo bila vlada unutar vlade u Islamabadu, sad je tamo pobuna u Sawatu (oblast Pakistana). Jedne novine su otvoreno iznijele da je pobunjenička ćelija u Salwatu nekada imala podršku vlade a sad je armija postrojena protiv njih. Tamo nema opsanosti od vanjskog neprijatelja nego se armija bori s neprijateljem unutra koji je najopasniji od svih.

Huzur je rekao da kad je vlada Pakistana u 1974. godini proglasila Ahmadi muslimane nemuslimanima oni su navodili da je Rabva samostalno osnovala vladu. Hoće li oni sada reći da je vlada bila osnovana unutar Rabve ili se stvarna prava buna dogodila u Sawatu? Ahmadi muslimani su uvijek poštovali zakon, čak kad je njihova vlastita zemlja bila oduzeta od drugih, i Ahmadi su, radije nego da budu upleteni u sukob s njma, tražili pomoć zakona. Međutim, poslije trideset godina Visoki sud još uvijek nije donio odluku i na ovoj zemlji je provedena

(nezakonita) izgradnja objekata. Kad je Visoki sud obaviješten da je ovo kršenje zakona i nepoštivanje suda, njihov odgovor je žzašto se vi uzbuđujete to je naše “nepoštivanje”.

Huzur je rekao da je situacija takva da je najgora moguća izopačenost (korupcija) raširena u svakom odjeljenju zemlje i razlog za ovo je da je stanje njihove vjere zlosretno i Sudnji dan se smatra tek pričom. Kad razmislimo, svi nemiri i nered u zemlji vode porijeklo iz njihovog odbijanja Imama ovog doba.

Huzur je rekao sa sadašnjim stanjem zapleta (izvanrednog stanja) u zemlji ustav bio suspendovan, međutim, ustav nije bio suspendovan neplanski; tačka zakona koja proglašava Ahmadi muslimane nemuslimanima i dalje ostaje, zaista, bilo je posebno najavljeno da ova tačka ostaje na snazi. Huzur je rekao da se oni boje onih koji stvaraju teror u ime religije više nego što se boje Boga.

Huzur je nalagao sve da molimo Boga za Pakistanske Ahmadi muslimane da ne budu stavljeni u bilo kakavu nevolju. Na nama je da kažemo svima u okviru svog životnog djelokruga da se zamisle o tome da li je ovo ili nije uplitanje u Božije zakone? Huzur je rekao da neki ljudi otvorenog razuma u Pakistanu su sada započeli da iznose svoje mišljenje da sve teškoće koje neprestravno pogađaju zemlju su zbog Božijeg nezadovoljstva s njima, međutim, njima nije jasno zašto je Bog nezadovoljan s njima. Zaista, onaj koji je tvrdio (da je od Boga) rekao je da će Bog pokazati znakove njemu u potporu; oni treba da se obazru na ove znakove!

Oni ne samo da su uveli tiranske zakone u Pakistanu, Ahmadi muslimani su tamo ubijani jednostavno zato što su Ahmadi muslimani. Premda su sudovi donijeli krivičnu presudu u jednom ili dva slučaja no sve dotle dok su ovi tiranski zakoni u službi, nije važno koja vlada je na vlasti, on će biti sudjelovanje u ovom ugnjetavanju.

Huzur je rekao da je ljubav prema domovini dio vjere pojedinca, zbog toga mi kažemo vladi Pakistana i njenom narodu da ako žele da budu oslobođeni od Božije kazne treba da provode pravdu. Oni treba da povodu računa iz situacije u Afganistanu gdje su dvojice Ahmadi muslimana bili ubijeni – kad je bilo objavljeno Obećanom Mesiji a.s. da će mu Bog, kad su dvojica od njegovih ljudi bili ubijeni, pokloniti narode. Danas još u Afganistanu ima (preživjelo je) Ahmadi muslimana, iako ne mnogo, no, prema Božijem obećanju Obećanom Mesiji su bili

poklonjeni 'narodi.' Međutim, opomena koju je Obećani Mesija unaprijed izrekao o zemlji Kabula obistinila se sa preciznošću i jasno je vidljivo da onaj ko je dao ovo upozorenje nije bio niko drugi nego čovjek od Boga.

Huzur je rekao da je samo želio da kaže svojim zemljacima da imaju malo čula i da od ljudi ne prave bogove. On je rekao da su tražili zemlju Pakistan radi slobode muslimana, Qaid e Azam (Muhammed Ali Džina) je muslimane izvadio iz tlačenja i dao im zemlju gdje učenje islama može biti provedeno pod kojim svaka religija može biti slobodno praktikovana i gdje prava svakog stanovnika mogu biti poštovana. Međutim, kasnije su se vlasti uplele u religijska pitanja drugih i nisu bili poštteni; oni nisu ispunili zahtjeve ovosvjetske pravde i oštro su proganjali one koji su imali vjeru.

Huzur je rekao da smo mi Ahmadi muslimani prvi u svojoj ljubavi za Pakistan, u toku njegove nezavisnosti mi smo dali mnoge ogromne žrtve kao i u ratovima koji su slijedili. Mi danas koristimo sva svoja sredstva (i sposobnosti) da pomažemo u vrijeme potrebe. Huzur je rekao da on smatra da jedino pakistanski Ahmadi muslimani, nije važno gdje su u svijetu, iskreno žele dobro za svoju domovinu i koji iskreno mole Boga za to. Huzur je rekao da je ogroman broj Ahmadi muslimana u Pakistanu i molitve ovih Ahmadi muslimana su to što je spasilo Pakistan, inače postupci ovih takozvanih patriota su takvi da radije nego da spase Pakistan oni zemlju stavljaju u ozbiljan rizik.

Huzur je pohvalio izjavu jednog MEP (člana Evropskog parlamenta) koji je obrazlagao da ne treba da se zaustavi pomoć Pakistanu jer će ovo imati štetan efekat na stanovništvo zemlje koje je u nepovoljnom položaju. Nasuprot, Huzur je rekao, naš vlastiti vođa (Benazir Buto) i drugi govore da Evropska zajednica treba biti prisiljena da zaustave ovu pomoć tako da vlada (Pakistanu) bude pod pritiskom. Neki u Pakistanu praktično pozivaju ljude sa strane da riješe problem ove zemlje. Ipak su vrlo ponosni da su riješili '90 godina star problem'. Da Allah ima milosti prema ovoj zemlji i ako bezosjećajne vođe ne mogu biti reformisani da On onda dadne ovoj zemlji vođe koji imaju interes zemlje na srcu; svaki Ahmadi, pogotovu Pakistanski Ahmadi muslimani, bilo da proživljavaju Pakistan ili ne, treba da mole Boga za ovo.

Zatim je Huzur govorio o situaciji u Indoneziji. On je rekao da izgleda

da se ovih dana tamo širi drugi anti Ahmadija val. U nekim udaljenim oblastima napadnute su kuće Ahmadi muslimana, i džamije, i prijeti im se. Neka vladina odjeljenja izgleda da stoje iza ovih situacija s ciljem da stvore lažno stanje nestabilnosti i opasnosti da bi načinili put za donošenje zakona protiv Ahmadi muslimana. Allah će razmrskati sve njihove lukave planove. Oni smatraju da mogu zatrti Ahmadijat na ovaj način. Oni su ovo planirali i nastojali zadnjih stotinu godina. Da je naša Zajednica bila žljudsko djelo' ona bi bila izbrisana prije dugo vremena, međutim Obećanom Mesiji a.s. je bilo obećano da će njegova Zajednica cvjetati i rasti, zato mi nismo zabrinuti da će oni biti u stanju zatrti Ahmadijat ili da će biti u stanju da ga ukinu u Indoneziji. Sa Allahovom milošću Ahmadi muslimani džemata u Indoneziji su prvi u svom osjećaju žrtvovanja, ako neki pojedinci uzmiču (kolebaju) u svojoj vjeri Allah nam pokloni isti toliki broj ljudi sa velikom vjerom i vjerovanjem.

Huzur je rekao da smo mi svjedoci da se objava data Obećanom Mesiji a.s. 'Ja ću uputiti tvoju poruku do uglova svijeta' ispunjava svaki dan sa ponovnom veličanstvenošću, zbog toga to nije zabrinutost, međutim, zabrinutost je da Allah zaštiti svakog Ahmadi muslimana od svake štete. Huzur je rekao da Ahmadi muslimani širom svijeta treba uvijek da vode računa da nikada ne uzmu zakon u svoje ruke i da nikada ne prestanu da služe ljudima zbog neprijateljstva drugog i da se ne odmiču od širenja Allahove poruke.

Huzur je rekao da je prije nekoliko godina kad je tsunami nesreća pogodila Indoneziju tamo postojalo oštro neprijateljstvo protiv nas u ovoj zemlji. Međutim, mi smo im pomogli jer su Božijom milošću naša srca napunjena samilošću prema ljudima. Naš je zadatak da im pomognemo čak iako oni nas ubodu otraga. Naša nagrada nije kod njih, samo Allah ima nagradu za nas. Naš zadatak je da širimo dobročinstvo radi Allaha, za ovo svaki Ahmadi treba da radi s molitvama i sa strpljenjem i da se ne umori zbog proganjanja jer mi moramo ispuniti svoje obaveze.

Citirajući ajet 154 iz sure Al Bakara

“O vi koji vjerujete! Tražite pomoć sa strpljenjem i namazom; sigurno je Allah sa strpljivima.” (2:154)

Huzur je rekao da nas ovi ajeti umiruju da se vratimo Allahu u punoj poniznosti, da su ova proganjanja kušnja i da je strpljenje u tome da budemo ustrajni i pokretljivi (elastični). Naspram ovih neprijateljstva

mi ne treba da tražimo pomoć od bilo kojih ovosvjetskih sredstava nego da samo tražimo Allahovu pomoć, da stavimo Njegove naredbe u praksu i da odbacimo zlo, Njegova pomoć će doći, krajnja pobjeda je pobjeda Zajednice Obećanog Mesije a.s. to je Božije obećanje da će Ahmadijat, istinski islam, biti pobjednik.

Citirajući ajet 48 iz sure Ibrahim (14:48) Huzur je rekao da svaki Ahmadi musliman treba da bude uvjeren da je u skladu sa Božijim obećanjem Allahova pomoć uz Zajednicu Njegovih miljenika. Huzur je molio Boga da naši protivnici ne dođu pod Allahovu odmazdu – kao što ovaj ajet spominje – zbog svoje gluposti, da shvate Božije upozorenje.

Huzur je rekao da oni mogu biti u stanju da nam zadaju trenutnu teškoću no oni nikada ne mogu oduzeti mir koji nam je naša vjera dala. Mi uvijek tražimo pomoć od Allaha i molimo Ga 'Uputi nas na pravi put' (1:6) kako ne bi bili nestrljivi. Naš zadatak je da pokazujemo krajnje strpljenje tako da budemo korisnici Allahovih blagoslova.

Poslije čitanja isječka iz pisanja Obećanog Mesije a.s. Huzur je završio dovom da Allah osposobi svakog od nas da idemo putem istinitosti i da budemo u stanju da razumijemo Ahmadijat, istinski islam, u skladu sa učenjima i željama Obećanog Mesije a.s.